

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7766** по описа за **2011** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 14. 07. 2011 г. по НАХД № 6216 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 22 състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-104 / 21. 02. 2011 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор”, с което на дружеството – касатор са наложени десет имуществени санкции, всяка една от тях в размер на 1000 лева, на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за извършено нарушено на чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от ЗК [фирма], [населено място], с която се моли същото да бъде отменено поради противоречието му с материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, моли да се отмени решението на СРС, поради необоснованост и противоречие с материалния закон.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по съществуващото на спора, касационната инстанция намира, че е неоснователна по следните съображения:

За да потвърди наказателното постановление, СРС приел от фактическа страна, че ЗК [фирма], е представило в КФН информация за сключени застрахователни договори по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по реда на чл. 294 от КЗ, в периода след 60-ия ден от датата на тяхното сключване. Установено е, че на 15. 01. 2010 г. са подписани 9 полици по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, а на 04. 01. 2010 г. още една полица по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, подробно описани в НП, а информацията за същите е подадена със справка по електронен път на 02. 07. 2010 г., което представлява закъснение съответно със 168 и 179 дни.

При тези фактически данни, СРС е приел от правна страна, че административнонаказателното производство е образувано и проведено от компетентни органи в кръга на правомощията им и е преценил като неоснователни доводите на жалбоподателя, че не бил известен за сключването на застраховката.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя доводите на районния съд, че твърденията на дружеството, за наличието на непредвидени обстоятелства, е изцяло неоснователно. В случая задължението за застрахователя е да представи нужната информация до втория работен ден на следващата седмица, като в зависимост от закъснението е различен размера на имуществената санкция. От страна на касатора се твърди, че поради извършено претърсване и изземване в офисите на дружеството, извършено на 10. 02. 2010 г. не разполагали с възможност да предоставят дължимата информация, но няма никакви данни защо не е представена информацията в предвидения в закона срок и преди тази дата. Също така, по делото няма представени доказателства от страна на дружеството касатор, какво точно е иззето и доколко това е попречило на работата на дружеството.

Ето защо касационната инстанция изцяло споделя изводите на СРС за осъществяване на конкретния състав на нарушението от обективна страна.

В същото време неоснователни са и изложените доводи, че дружеството касатор не следвало да носи отговорност, а същата са отнасяла само за застраховател от друга страна член на ЕС.

В случая на Застрахователна компания [фирма], е наложена имуществена санкция за нарушение на 317а, ал. 3, вр. ал. 1 от КЗ, която норма препраща към нормата на чл. 294, ал. 1 от КЗ, само за реда по който се представя информацията, но не и към адресата на задължението. Субект на нарушението по чл. 317а е определен като застраховател, какъвто безспорно е Застрахователна компания [фирма], поради което правилно е ангажирана неговата отговорност.

Показателен е факта, че в случай, че дружеството счита, че не е задължен субект по нормата на чл. 317а от КЗ, не би следвало въобще да подава информация в КФН, докато в конкретния случай, такава информация, подадена, макар и със закъснение, поради което и следва да се понесе предвидената в закона санкция.

По делото, е безспорно доказано, че полиците по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите са подписани на 15. 01. 2010 г. и на 04. 01. 2010 г., а информацията за същите е подадена със справка по електронен път на 02. 07. 2010 г.,

което представлява закъснение съответно със 168 и 179 дни.

Предвид липсата на други изложени касационни основания и съобразно чл. 218, ал. 1 от АПК, подадената касационна жалба е неоснователна.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, като в същото време решението на районния съд не страда от пороци водещи до неговата отмяна, поради което следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14. 07. 2011 г. по НАХД № 6216 / 2011 г. на Софийски районен съд - Наказателна колегия, 22 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.